

T03944

R001J01

திவாரியம்.
தித்துச்சிற்றம்பவம்.

வினாயகர் அகவல்.
(மூலமும் உரையும்.)

தகமிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
இருபத்தொன்றுவது குருமகா சந்திதானம்
ல-யீ சுப்பிரமணியதே சிக சுவாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாழீனவித்வான்
த. ச. மீனுட்சிகந்தரம்பிள்ளையால்
பரிசோதித்து
முதுப்பட்ட பதவுறையுடன் அச்சிடப்பெற்றது.

வினாயகசதுர்த்தி

கா—ஆவணி—20

1951.

இருபத்தொன்றுவது குருமகா சந்திதானம்
மீ-ல-மீ சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்.

கணபதி துணை.

ஒளவையார் அருளிச்செய்த
விநாயகர் அகவல்

சிதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூஞ்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தம் கெறிப்பப்
5 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிங் தூரமும்
அஞ்ச கரமு மங்குச் பாசமும்
நெஞ்சிற் சூடிகொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயு நாலிரு புயமும்
10 மூன்று கண்ணு மும்மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியு மிலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழோரி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புத நின்ற கற்பகக் களிரே !
15 முப்பழ நுகரு முடிக வாகன !

இப்பொழுதென்னையாட்கொள்வேண்டித்
தாயாயெனக்குத்தானெனமுந்தருளி
மாயாப்பிறவிமயக்கமறுத்துத்
திருந்தியமுதலைந்தெழுத்துந்தெளிவாப்
20 பொருந்தவேவங்தென்னுளங்தனிற்புகுந்து

குருவடிவாசிக்குவலயந்தன்னில்
திருவடிவைத்துத்திரமிதுபொருளென
வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தெனக்கருளிக்
கோடாயுதத்தாற்கொடுவினைகளைந்தே
25 உவட்டாவுபதேசம்புகட்டியென்செவியில்

தெவிட்டாதஞ்சனத்தெளிவையுங்காட்டி
ஐம்புலன்றன்னையடக்குமுபாயம்
இன்புறுகருணையினீனிதெனக்கருளிக்
கருவிகளாடுங்குங்கருத்தினையறிவித
30 திருவினைதன்னையறுத்திருள்கடிந்து

தலமொருநான்குந்தந்தெனக்கருளி
மலமொருமூன்றின்மயக்கமறுத்தே
ஒன்பதுவாயிலொருமங்திரத்தால்
ஐம்புலக்கதவையடைப்பதுங்காட்டி
35 ஆருதாரத்தங்குசங்கீயும்

பேரூ நிறுத்திப் பேச்சரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெமுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சமுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணைன்
 40 நான்றெழு பாம்பி னுவி ஹணர்த்திக்

குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 கால்ல லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 45 அமுத நிலையு மாதித்த வியக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 50 எண்முக மாக வினிதெனக் கருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு சிலையுங் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி
 55 எண்ணை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து

முன்னே வீணையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கு மனமு மில்லா மனோயைம்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்
 திருள்வெளி யிரண்டுக் கொன் றிட மென்ன
 60 அருட்டு மானந்தத் தமுத்தியென் செவியில்

எல்லை யில்லா வானந்த மளித்து
 அல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலீங்கங் காட்டி
 65 அனுவிற் கனுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்

கனுமுற்றி சின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமு நீறும் விளங்க சிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டிட
 அஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருடன்னை
 70 நெஞ்சக் கருத்தி ரீலையறி வித்துத்

தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சுரணை.

உ
சிவமயம்.

வினாயகரவல் பதவுரை முதலியன்.

1 — 5 வரிகள்

சிதம் — குளிர்ச்சிபொருந்திய. களபம் — கலவைச் சாந்துபூசிய. செந்தாமரை — செந்தாமரை மலர்போலும். பூ பாதம் — அழகிய திருவடிகளில் அணிந்த. சிலம்பு — சதங்ககயென்னும் அணிகலம். பல இசை — பலவிதமான இசைப்பாட்டுகளைப்போல. பாட — ஒவிசெய்ய. பொன் — பொன்னுற் செய்யப்பட்ட. அரைஞானும் — அரைஞான் என்னும் ஆபரணமும். பூதுகில் ஆடையும் — பூவேலை செய்யப்பட்ட மெல்லிய ஆடையும். வன்னம் — அழகிய. மருங்கில் — இடையிலே. வளர்ந்து — மேறும்மேறும் அதிகரித்து. அழகு ஏறிப்ப — அழகைவீச. பேழை வயிறும் — பெருமைபொருந்திய உதரமும். பெரும்பாரம் கோடும் — பெரிய வளிய சுணமயையுடைய தந்தங்களும்.

6 — 10

வேழமுகமும் — யானை முகமும். விளங்கு — பிரகாசிக்கின்ற. சிந்தூரமும் — சிந்தூரப்பொட்டும். அஞ்ச. கரமும் — நான்கு திருக்கரங்களும் தும்பிக்கை ஒன்றும் ஆகிய ஐந்து கைகளும். அங்குச பாசமும் — யானையை ஒட்டும் தோட்டிஎன்னும் ஆயுதமும், கயிறும். ரெஞ்சில்-மனத்தை. குடிகொண்ட — இருப்பிடமாக க்கொண்டு விளங்கிய. நீல மேளியும் — நீல ஸ்ரத்தையுடைய

திருமேனியும். நான்றவாயும் — தொங்கினவாயும். நால் இருபுயமும்—எட்டுத்தோன்களும். மூன்று கண்ணும்— சூரியன் சந்திரன் அக்கினியாகிய மூன்று கண்களும். மூம்மதம் சுவடும் — கண்ண மதம், கபோல மதம், கோச மதம் ஆகிய மூன்று மதங்கள் பொழிவதனாலுண்டாகிய தழும்பும். மூம்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமும் இரு மதங்களும் மூம்மதம் என வழங்கப்படும்.

11 — 15

இரண்டு செவியும் — இரண்டு பெரிய காதுகளும். இலங்கு — விளங்குகின்ற. பொன் — பொன்னுற் செய்யப்பட்ட. முடியும்—கீடமும். திரண்ட—முறுக்கி விட்ட. மூப்புரிநூல் — மூன்று புரிகளோடுகூடிய டுனுநூலானது. திகழ் — விளங்கும். ஒளி மார்பும் — ஒளியை வீசகின்ற திருமார்பும். சொல் — சொல்லப்படுகின்ற. பதம்—ஆறு ஆதாரங்களையும். கடந்த—தாண்டி அப்பால் உள்ள. துரிய—துரிய சிலையின்கண், மெய்ஞ்ஞான உண்மை ஞானத்தோடுகூடிய. அற்புதம் நின்ற — ஆச்சரியப்படத்தக்க. கற்பகக் களிரே — கற்பகம் போன்று வரையாமல் அடியார்களுக்கு வேண்டும் வரங் களையளித்து வாழ்விக்கும் யானைமுகக்கடவுளே. கற்பக விநாயகமூர்த்தியே என்றபடி. மூப்பழம் நுகரும் — வாழை, மா, பலா ஆகிய மூப்பழங்களையும் நூங்குகின்ற. முடிக வாகன — பெருச்சாளியாகிய ஊர் தியையுடைய வரே.

16 — 20

இப்பொழுது — இத்தருணத்து. என்னை — ஒன்றுக்கும் பற்றுத் எளியேனையும். ஆட்கொள் — அடிமை

யாக்ககொண்டருள். வேண்டி — விரும்பி. எனக்கு தாயாய் தான் எழுந்தருளி—அன்பு மிகுதிகாட்டி ஆதரித் தலில் எனக்குத் தாய்போன்று கருணைகாட்டித் தானே எழுந்தருளிவந்து. மாயா — அழியாத (நீங்காத). பிறவீ மயக்கம் — பிறப்பிறப்புக்களிற்பட்டுச் சூழலும் சுழற்சியை. அறுத்து — கெடுத்து. திருந்திய — செம்மையான. முதல் — முற்பட்ட மந்திரமாகிய. ஜங்தெழுதும் — திருவைங்தெழுத்தைதயும். தெளிவாய் பொருந்த— ஜயங்திரிபு மயக்கம் இல்லாமல் பொருந்துமாறு. வந்து என் உளங்தனில் புகுந்து — யான் யாதொரு முயற்சியும் செய்யாமலிருக்கத்தானே வலியவந்து என்னுடைய மனத் திலே தியானப்பொருளாக எழுந்தருளி.

21 — 25

அருவடிவு ஆகி — ஆசாரியமூர் த்தமும் ஆக வெளிப் பட்டு வந்து. குவலயம் தன்னில் — இப்பு மியிலே. திருவடிவைத்து — அடியேனுடைய புலைத்தலையிலே திருவடிமலர்களைச்சுட்டித் திட்டசெச்யது. திரம் இது பொருள் என — சிலையுள்ள பொருள் இதுவே என்று. வாடா வகை — பிறப்பிறப்பிற்பட்டு யான் வருந்தாத வண்ணம். மகிழ்ந்து எனக்கு அருளி — மகிழ்வுடன் அடியேனுக்கு அருளைச்செய்து. கோடு ஆயுதத்தால் — தமது கொம்பாகிய ஆயுதத்தினுலே. கொடுவி கீளகளைந்து — கொடுமையாகிய வினைகளையெல்லாம் அடியோடு அகழ்ந்துபோக்கி. உவட்டாத — தெவிட்டாத. உபதேசம் — உபதேசப்பொருள். என் செவி யில் புகட்டி — எளியேனுடைய செவியிலே சிறக்கக்கொள்ளு மாறு உபதேசித்தருளி.

26 — 30

தவிட்டாத — தேக்கெடுக்காத. ஞானத் தளிவையும் காட்டி — ஞானத்தின் பிறிவையும் அனுபவத்திலே காணசெய்து. ஐம்புலன் தன்னை — மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் விட யங்களில் செல்லாதபடி. அடக்கும் உபாயம் — தடை செய்யும் உபாயத்தையும். இன்பம் உறு கருணையின் — இன்பத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாகிய கருணையோடு. இனிது எனக்கு அருளி — இனிமையாக எனக்குத்தெரி வித்து. கருவிகள் — தத்துவங்கள். ஒடுங்கும் — லயித் தலைச்செய்யும். கருத்தினை அறிவித்து — கருத்தையும் தெளிவுபடுத்தி. இருவினை தன்னை அறுத்து — நல்வினை தீவினை எனப்படும் தொடரையும் வெட்டிவிட்டு. இருள் கடிந்து — ஆணவராகிய இருண் மலத்தையும் வளிகெடக் கூட்டு.

31 — 35

தலம் ஒரு நான்கும் தந்து எனக்கு அருளி—சாலோக சாமீப, சாருப, சாயுச்சியம் என்னும் ஒப்பற்ற நான்கு தலங்களையும் முறையாக எனக்குத் தந்து. மலம் ஒரு மூன்றின் மயக்கம். அறுத்து — ஆணவம், கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களால் உளவாகும் மயக்கைப் போக்கி. ஒன்பது வாயில் — ஒன்பது வாசல்களையும். ஒரு மந்திரத்தால்—ஒப்பற்ற உபதேச மந்திரப்பொருளாகிய தாழ்க் கோலீக்கொண்டு. ஐம்புலக்கதவை — ஐந்து புலங்களாகிய கதவுகளை. அடைப்பதும் காட்டி — மூடு வதையும் அறிவித்து. ஆறு ஆதாரத்து — மூலாதாரம், சவாதிட்டானம், மணிப்புரகம், அநாகதம், விசுத்தி.

ஆஞ்சனை என்னும் ஆறு ஆதாரங்களின் மேலாகவுள்ள அங்குச் சிலையும் — அப்பால் உயர்ந்த சிலையையும்.

36 — 40

பேரூ நிறுத்தி — அடையும் முழுப் பயஞக சிலை பெறச் செய்து. இதனையே—

“ஆரூரைய நீத்ததன் மேனிலையைப்
பேருவடியேன் பெறுமாறுளதோ”

—என்றார் அருணகிரிநாதரும்.

பேச்சுரை அறுத்து — மோன சிலையிலிருத்தி.

பேச்சு உரை அறுத்து என்பது :—

“குறியைக்குறியாதுகுறித்தறியும்
நெறியைத்தனி வேலைசிகம்த்திடலும்
செறிவுற்றுலகோடுரைசிந்தையுமற்
றறிவுற் றறியாகையு மற்றுவே” எனவும்,

“.....நினதன் பருளால்
ஆசாநிகளாந்துகளாயினபின்
பேசாவநுபுத்திபிறந்ததுவே” எனவும்,

“.....

கும்மாவிரு சொல்லற வென்றலுமே
அம்மா பொருளொன்று மறிந்திலனே” எனவும்,
ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் கந்தரநுபுதியிற்குறியவைகள் இங்கு சிந்திக்கற் பாலன. இனி, இதன் விரிவெல்லாம் குரு வருளால் சித்தாந்தச் செங்கெறி பற்றிச் சிந்தித்துணர்க. சித்தாந்த நூல்களான சிருவந்தியார் திருக்களிற்றுப் படியார் முதலிய அநுபவ நூல்களையும் ஆராய்ந்து தெளிக.

இடைபிங்கலையின்—இடகலை பிங்கலைகளின். எழுத்து அறிவித்து—இலக்கணத்தை அறியுமாறு செய்து. கடையில்—இறுதியிலே. சுமுமுனை—சுமுமுனை நாடி யோடு தொடர்புடைய. கபாலமும் காட்டி—சிதாகாயத்தை ஏும் அறிவித்து. மூன்று மண்டலத்தின்—அக்கினி மண்டலம், சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் ஆகிய மூன்று மண்டலங்களிலும். முட்டிய தூணின்—பொருந்த சிறுத்தப்பட்ட தூணைப்போன்று. நான்று எழு பாம்பின்—தூங்கி எழுகின்ற பாம்பின். நாவில் உணர்த்தி அந்தக் குண்டலி சுமுமுனை வாயிலை விட்டு விலகச்செய்து என்ற படி. “சொல்லிலும் பாசச்சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடும்” என்ற மையுங் காண்க. குண்டலிசத்தியை அடையின் அச்சத்தியின் உபகாரத்தால் மூலாதாரத்தினின்றும் ஆரூதாரமும் கடந்து மதியமுதறு அசைவற சின்ற பேரூளி தரிசனம் கண்டு உய்யலாம். அகண்டாகார அண்ணீயாகிய பராசத்தியை அடையின் சுத்தாத்து விதங்களைப்பற்றுய்யலாம் என்க.

“...கண்ணக னிலத்துஞ் னுள்ளபொழுது தேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலுங்கி சின்றபொழுதாயானந்த முகிலொடு
கலங்குமதி யவசமுறவே
பண்ணுவது நன்மையின் சிலைபதியு மட்டுமே
பதியா யிருந்ததேகப்
பவுரிகுலை யாமலே கவுரிகுண் டலையாயி
பண்ணவித னருளினுலே
விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னுமதடிமைநான்...” எனவும்,

“மருமலர்ச் சோலைசெறி நன்னீழல் மலையாதி
மன்னுமுனி வர்க்கேவலாய்.

மந்த்ரமா லிகைசொலும் இயமசிய மாதியர்
மார்க்கத்தில் சின்றுகொண்டு

கருமருவு காயத்தை ஸ்ரமலம தாகவே
கமலாச னுதிசேர்த்துக்

காலைப் பிடித்தனலை யம்மைகுண் டலியடிக்
கலைமதியி னாடுதாக்கி

உருகிவரு மயிர் தத்தை யுண்டுண் டுறங்காமல்
உணர்வான விழியை நாடி.

ஒன்றே டிரண்டெனுச் சமரச செருபசக
முற்றிடவென் மனதின் வண்ணம்

திருவருண் முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனே ...”
எனவும் யாண்டும் ஸ்ரீ தாயுமானவ சவாயிகள் அருளு
கின்றமை கருத்தத்தக்கது.

“மூலங்கிலத்திலதோமுகமாய்முகிழ்த்துவிழியின்பொடு
துயிலும், மூரிப்பாம்பைக் காலனலை மூட்டியெழுப்பி
ங்கிலமாறும், சீலமொடும்போய்த் தரி சித் துச் செழுமா
மதியின் அமுதக்கடறேக்கி”

என்பது திருப்போரூர்ச்சங்கிதி முறை.

மனிதப்பிறப்பை எடுத்ததனால் அடையவேண்டிய
முக்கியமாகிய பிரயோசனம் திருவருளை அனுபவித்தல்.
அது கிட்டாதவறி அத்திருவருளை அடைவதற்கு ஏது
வாகிய யோகத்தினை அடைதல். அட்யோகம் முதலியன
திமையை விளைக்கும். ஆகவின், சிவராச யோகமே சாலச்
சிறந்ததென்க.

இங்குக் கூறப்படும் சிவராச யோகம் எல்லாவற்றி னும் மேலானது. ஏனை அடயோகம் நிலையற்றது. சிவராச யோகம் யோக உறுப்புக்கள் எட்டுடன் கூடியது. அதனால் அட்டாங்கயோகம் எனப்படும் அது. இயம், நியம், ஆதனம், பிராணையாம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என் னும் எட்டுறுப்புக்களுடன் விளங்கு வதனால் அதனை அட்டாங்க யோகம் எனப்பார். இராச யோகத்திற் பிறந்த அரசர்களுக்கு யானை முதலியசதுரங்களுக்கள் உள். சிவராச யோகிகளுக்கு மனம் முதலிய சதுரங்கங்கள் உள். அரசர்களுக்கு மூன்று லகங்களிலும் ஆணை செல்லும். யோகிகளுக்கு மூன்று மண்டலங்களிலும் செல்லும் அரசர்களுக்குச் சந்திரவட்டக்குடை. யோகிகளுக்குச் சந்திரமண்டலமே குடை. அரசர்களுக்கு வாத்தியம் எக்காள முதலியன. யோகிகளுக்குப் பத்துவித நாதங்கள். அவை:—சினி நாதம், சினிசினீ நாதம், கண்டநாதம், சங்க நாதம்; வீணை நாதம், தாள நாதம், முரளீ நாதம், பேரீ நாதம், மிருதங்க நாதம், மேக நாதம் என்பன. மூன்று மண்டலங்களாவன:—1. அக்கினி மண்டலம்— மூலம் முதல் நாடி வரை. 2. சூரிய மண்டலம்—நாடி முதல் கண்டம் வரை. 3. சந்திரமண்டலம்—கண்ட முதல் புருவம் வரையுள்ள பாகம். பத்து நாதங்களையும்:—

“மணி கடல் யானை வார்குழல் மேகம்

அணிவண்டு தும்பி வளைபேரி கையாழ்

தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமிவை பத்தும்

பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண்ணுதே”

எனவும்,

“திடமறி யோகிக்கல் வாற்றெறி யாதே” எனவும்,

திருமூலாயனுர் தமது திருமந்திரத்தில் அருளிச்செய்தார்.

இனி, புண்ணிய பாவங்களாகிய இரண்டு ஏற்ற மரங்கள் உள்ளன. எழுவகைத்தோற்றமாகிய ஏழுகிணறுகள் உள்ளன. அவற்றைப்பற்றிச் சுவர்சமாகிய நீர் உள்ளது. பின்கலீ என்னும் குரிய கலையாகிய முத்தவன் நிச்சவாசம் பண்ணைமல் உச்சவாசம் பண்ண, இளையவன் ஆகிய இடகலீ என்னும் சந்திரகலீ அச்சவாசம் ஆகிய நீர்போதற் குரிய வழியிலே செல்லாதபடி மாறுதல் செய்ய அதாவது தானும் நிச்சவாசம் பண்ணைமல் உச்சவாசமேபண்ண, ஒவ்வொருங்களும் வீடும் சவாசமாகிய (21,600) நீரும் சமூழன் வழியிற் சென்று கும்பகம் ஆகிய பாத்தியிற் செல்லாமல் பாழாய் வெளியெங்கும் சென்று போயிற்று. இது தலைவன் ஒருவன் து விசாரணை யில்லாமையால் கூத்து வளர்த்துவிட்ட கோழி போலாயிற்று.

“ஏற்றம் இரண்டுள ஏழு கிணறுள

முத்தான் இறைக்க இளையான் மடைமாறப்
பாத்தியிற் பாயாமல் பாழெங்கும் பாய்ந்தது
கூத்துவளர்த்த கோழிப்புள் ஆமே” என்பது. திரு மந்திரம், உச்சவாசம், நிச்சவாசம், இரண்டையும் அடக்கி, சமூழன மார்க்கத்திலே பிராண வாயுவை நிறுத்தி, பொற்கிளின் வழி மனத்தைச் செல்லவொட்டா மல் திருப்பி, ஒரு குறிப்பிலே நிறுத்தி, ஆறு ஆதாரங்களின் அந்தர் மாதிருகாக் கிரமத்தையறிந்து, அவ்வவ் ஆதாரங்களின் அதி தேவதைகளை தியானித்தல் வேண்டும். அவ் ஆரூதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்யிகையாய் நிற்கும். முறைமையைப் பார்த்து, மூலாதாரம் தொடங்கி விளாயகர் முதலிய தேவதைகளைப் பொருந்தி, அபிமுகம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆரூதாரத்துக்கும் மேலாகிய பிரமரங்திரம் அளவும் அசபையுடன் சென்றிணைதல்

வேண்டும். அந்தப் பிரமரங்கிரத்திலே, கீழ்நோக்கிய படியே யுள்ள ஆயிரம் இதழுள்ள தாமரை முகையை அலரச்செய்து, அத் தாமரைப்பூவின் கேசர நூனியிலே உள்ள சந்திர மண்டலத்தை ஆகுஞ்சனம் செய்தவினாலே மூலாக்கினியை அக்கினி பீஜாஷ்ர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி, நாடி சக்கரத்தைப் பேதித்து, அவ் அக்கினியினாலே சந்திர மண்டலத்தை இளக்ப்பண்ணி, அந்த அமிர்தத்தை எல்லா நாடிகளின் வழியாகவும் நிரப்பி, அவ்விடத்துண்டாகிய, சுகோதயத்தில் அந்தமயமான ஞானமிர்த அவஸ்தையை அடைந்து நின்று, சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசங்கள் எல்லாம் தன்னிடத்து நட்சத்திர ஒளிகள்போல அடங்கி நிற்க, ஸ்வயம் பரப் பிரகாசமாய் உள்ள பூரணப் பிரகாசத்தைப் பாவித்திருத்தலே சிவராசயோகமாம். இருதய புண்டரீகமேசிற்சபை. அப்புண்டரீகத்திலே தான் இறைவன் நடிக்கின்றான். நாம் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தை மறந்துவிட்டு நினைவுக்குக் கொண்டு வரும்போது மேலே நோக்குகிறோம். நாம் நினையாமலே அச் செய்கை நிகழ்கின்றது. “பாலாடை மேலே பரவுதல்போல ஒரு விஷயத்தை அறிய பிரமரங்கிரத்தை நோக்கியே அறிதல் வேண்டும்.” பிரமரங்கிரத்திலே யுள்ள ஆயிர இதழ்த்தாமரையே ஆயிரக்கால் மண்டபம். சிற்சபையில் நடிக்கும் நடராசப் பெருமான் ஆயிரக்கால் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளித் திருமஞ்சனங்கொண்டு, பின்பு கனகசபைக்கு எழுந்தருளாங்காட்கி தான் தரிசனம் எனப்படும்.

இனி, வண்ணான் ஆகிய ஆன்மா ஆனவன், தோய்க்கும் கல்லாகிய அந்தக் கரணங்களின் மேல் உள்ள, இந்திரி யங்களாகிய கணமாய்களின் வழியாகவும், ஜம்புலன்

களாகிய மோட்டைகளின் வழியாகவும் செல்லாமல் உச்ச வாச, நீச்சவாசங்களாகிய கரையை யடைத்து, விண்ணூறு ஆகிய சமூழனை வழியாகப் பிரராண வாயுவைத் தேக்கி, சந்திர மண்டலத்தை மூலாக்கினியால் இளகப்பண்ணி ஒழுகும் அழுத்தத்தைக் குளமாகிய உடம்பிலே தேக்கி நிறைவித்து, மேல் நோக்கிப் பரஞ்சோதியை தியானிக்க அழுக்காகிய ஆணவமலம் நீங்கும். பரஞ்சோதி உண்டாம். இதனை,

“வண்ணேன் ஓலிக்கும் சதுரப் பலகைமேல்
கண்ணூறு மோழை படாமற் கரைகட்டி
விண்ணூற்றைத் தேக்கிக் குளத்தை நிரப்பிட்டு
அண்ணைந்து பார்க்க அழுக்கற்ற வாரே”.

என்னும் திருமந்திரத்தால் அறியலாம்.

“தம்பிரானார் திருவளத்து அடைத்த ஆன்மாக்கள், கருவி கரணுதிகளில் உள்ள ஆரவாரங்களைத் திருவருட்டு இணையானே ஒட்டி, வெற்றியுடனே திருவடிசேரச் செல்லுங்காலத்து அனவரதமும் பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணியருளுகின்ற தம்பிரானார் திருவடிக்குச் சிலம்பும் ஒசையும் ஆன பரவிந்து பராநாதம் அடியார் பிறவித்துயர் கெடும்படி ஆரவாரிக்கும். இந்தப் பராநாத வழியே சென்று பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணும் தம்பிரானைத் தொழுல் வேண்டும்.” இதனை—

“திருச்சிலம் போசை யொவிவழி யேசென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடென் றுந்திபற
நேர்பட அங்கேசின் றுந்திபற.”

என்பது எங்கள் மெய்கண்ட சாத்திரம்.

இந்த சிலையிலேதான் “யோகப்புரவி மேற்கொண் டார் — புரவித்திரளாய் யோகப்பொலிவின் அசைவிற் போதும்” எனச் சேக்கியார் பெருமான் சேரமான் பெருமாளைக் கூறினார். பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனாரும் இச் சிவ யோக த்தையே அனுட்டி த்தார். இதனைச் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் சரித்திரத்தால் தெளிவாக உணரவாம்.

41 — 45

குண்டலி அதனில் — குண்டலி சத்தியினிடத்து. கூடிய அசபை — பொருந்திய அசபா மந்திரமாகிய. விண்டு எழுமங்திரம் — மேலோங்கி எழுதற்குரிய இரக சியத்தை, (விண்டு — மலீ) வெளிப்பட உரைத்து — வெளிப்பட உபதேசித்து.

அசபாமந்திரம்: என்பது ஒரேழுத்து ஒருமொழி, அது சகல மந்திரங்கட்கும் ஆதாரமாய் முதல்வணைக் குறித்து விற்பது. அதுவரிவடிவில் காட்டத்தக்கதன்று. உபதேசக் கிரமத்தாலறிய வேண்டுவது. சித்தாந்தச்செங்கெறியா ளரையடுத்து விதிப்படிஅறிக. இதனைத்திருமூலநாயனார்-

“போற்றுகின்றேன் புகழ்ந்து புகல் ஞானத்தைத் தேற்றுகின்றேன் சிந்தை நாயகன் சேவடி சாற்றுகின்றே னறையோகிவ யோகத்தை ஏற்று கின்றேனம்பிரானே ரெழுத்தே” எனவும்,

“பொன்னுன மந்திரம் புகலவு மொண்ணுது பொன்னுன மந்திரம் பொறிகிஞ் சுகத்தாகும் பொன்னுன மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற் பொன்னுகும் வல்லார்க் குடம்பு பொற்பாதமே” எனவும், மந்திரமாலையில் அருளிச் செய்தமை காண்க.

மூலாதாரத்தின்-மூலாதாரத்தினிடத்திலே. மூண்டு எழுகனலை — அதிகரித்து சுவாலித்தெழுகின்ற மூலாக்கினியை. காலால் எழுப்பும் கருத்து அறிவித்து — பிராண்வாயுவினுலே சுழுமுனைாடி வழியாக எழுப்பும் கருத்தையும் தெரிவித்து. அமுத சிலையும் — சுழுமுனைநாடியின் சிலையையும். ஆதித்தன் — குரியகலையானது இயக்கமும்—நடைபெறும் விதத்தையும்.

46 — 50

குமுதசகாயன் — சந்திரசகலையின். குணத்தையும் கூறி—தன்மையையும் நன்கு வெளிப்படையாகச்சொல்லி. இடைச்சக்கரத்தின்—இடையிலுள்ள (அஃதாவது நாயித் தானமாகிய மணிப்புரக முதலாகவுள்ள) சரெட்டு சிலையும் — பதினாறு கலைகளின் சிலைகளையும். உடல் சக்கரத்தின் — உடம்பிலுள்ள சக்கரங்களின். உறுப்பையும் காட்டி — உறுப்புக்களையும் தெரிவித்து. இடைச்சக்கரமாவது — நாயி, இருதயம், கண்டம். புருவமத்தி, நெற்றி எடு, நெற்றி மேல்பாகம், உச்சி, உச்சியின் பின், முதலியன். இதன்மேல் உள்ளது சிராதாரம்: அது நாதாந்தத்தின் மேலுள்ள சத்திக்கலைமுதல் உன்மனை வரையுமூன்ள பகுதிகள். சத்திவரை தூல, சூக்குமகலைகள். அதன்மேல் உள்ளன அதிகுக்குமகலை, மகாகுக்குமகலைகள். கலைகளின் வடிவம், சிறம், நொடிக்காலம், உபாசனங்கிரமம், மங்கிரோச்சாரணக்கிரமம், தியானம் முதலியவைகளைக் குருவருளாற்பெற்றுச் சாதனை செய்க. சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும் — அறுவகைப்பட்ட தூலங்களும், நால்வகைப்பட்ட சூக்குமங்களும் ஆகிய பத்துக்கலைகளும், எண்முகம் ஆக — தியான மூலமாக. இனிது எனக்கு அருளி — இன்பங்கில் எனக்குண்டாக்கும்படி அநுக்கிரகம் பண்ணி,

புரி அட்டகாயம் புலப்பட எனக்கு — பூதம்-5, தன் மாத்திரை-5, ஞானேந்திரியம்-5, கன்மேந்திரியம்-5, அந்தக் கரணம்-3, குணம்-1, அதற்குக் காரணம் ஆகிய பிரகிருதி-1, கலாதி-5, ஆக எட்டுக்கொத்துகளுடன் கூடிய பர சரீரம் (அதாவது அதிகுக்கும் தேகம்) புலப் படும்படியாக அடியேனுக்கு (இதுமிகுஞ்சேந்திரத்திற்கண் டது) [தன்மாத்திரை 5, அந்தக்கரணம்-3 ஆக எட்டும் சூக்குமதேகம் என்று காலோத்தரம் கூறுகிறது.]

“ அத்தனமைத்த வுடலீரு கூறினில்
 சுத்தம் தாகிய சூக்குமம் சொல் ஒங்கால்
 சுத்த பரிசு வூருப ரசகந்தம்
 புத்திமா னங்காரம் புரியட்ட காயமே ”
 திருமந்திரம்.

தெரி எட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்தி—ஆராய்ந்த ஆறு ஆதாரங்களும், நிராதாராமும், மீதானமும் ஆகிய எட்டு நிலைகளையும் அறியச்செய்து. கருத்தினில் கபாலவாயில் காட்டி—மனத்தைக் கபாலவாயிலிலே பொருந்தப்பண்ணி, (கபாலவாயில் — பிரமரங்திரம். அது ஆயிர வீதம் கமலம்.) இருத்தி—அந்தச் சமாதிநிலையிலிருத்தி. முத்தி இனிது எனக்கு அருளி — வீடுபேற்றை இனிமையாக ஒன்றுக்கும் பற்றுத் தாயினே னுக்கும் அருளிச்செய்து. என்னை அறிவித்து—ஆன்மாவாகிய என் நிலைமைஅறியச் செய்து. எனக்கு அருள்செய்து — எனக்குக் கிருளப பண்ணி.

56 — 60

முன்னொ வினையின் முதலைக்களைந்து — அநாதிகாலங் தொட்டு இடையருதுவரும் பிறப்பிறப்புகட்குக் காரண மாகிய வினைகளையெல்லாம் வேரோடு பறித்து, வாக்கும் மனமும் இல்லா — வாயாற். பேசுதலும் மனத்தால் சினைத்தலும் இல்லாத (செயலற்ற). மனேனுயம்—மன நிலை ஒடுங்குமாறு. தேக்கி — நிறைவீத்தும். சிந்தை தெளிவித்து — மனத்தைத் தெளிவித்தும். இருள்வெளி இரண்டுக்கு இடம் ஒன்று என்ன — அறியாமை அறிவு என்னும் இரண்டுக்கும் பிறப்பிடம் ஒன்றே என்று சொல்லும்படி. அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி — திருவருள்மிகுதியால் விளைகின்ற பரமானந்தக்கடலிலே மூழ்கச்செய்து. எனசெவியில் — அடியேனுடைய காது களில்.

61 — 65

எல்லை இல்லா—அளவில்லாத. ஆனந்தம் அளித்து—இன்பத்தையூட்டி. அல்லல் களைந்து — பிறப்பிறப்புத் துன்பங்களை வேரோடு கெடுத்து. அருள் வழி காட்டி — திருவருள்மார்க்கத்தை அநுக்கரகம்பண்ணி. சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டி—ஆகாயத்திலே (புருவமத்தி யிலே) சதாசிவமூர்த்தியைத் தியானம்பண்ணு முறையை யும் அருளி. சித்தத்தினுள்ளே சிவவிங்கம் காட்டி — மனத்திலே (இதயகமலத்திலே) சிவவிங்கமூர்த்தியைப் பூசிக்குமுறையையும் உபதேசித்து. அனுவக்கு அனுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் — அனுக்களுக்குள் அனுக்களாயும் அண்டங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாலுமாய் உள்ளும்புறம்பும் நிறைந்து நிற்கும் நிலையை. இதனை,

“அண்டங்களெல்லாம் அனுவாக அனுக்களெல்லாம் அண்டங்களாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயினாலும் அண்டங்களுள்ளும் புறம்புங் கரியாயினாலும் அண்டங்க என்றால் துணையென்பர் அறிந்தநல்லோர்” என்னும் திருவிலையாடற்புராணசிசய்யுளால் அறிக்.

66 — 72

கனு முற்றின்ற கரும்பு உள்ளே காட்டி — கனுக் கள் முதிர்ந்து சுவை நிறைந்த கரும்பானது (முக்கட் கரும் பாகிய சிவபரம்பொருள்) இரண்டற அத்துவிதமாய் சிற்கும் நிலையையும் அறிவித்து. வேடமும் நீறும் விளங்க சிறுத்தி—திருவேடமும் திருவெண்ணீறும் பொலியும்படி நிலைபெறுத்தி. கூடும் மெய்த்தொண்டர்குழாத்துடன் கூட்டி—நிறைந்த உண்மை நாயன்மார்களுடைய கூட்டத் திலே அடியேனியும் கூட்டுவித்து, (பழுவுடியார்களுடன் கூட்டி என்றபடி) ‘தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்’ “அடியேனுன் அடியார்நடுவுளிருக்கும் அருளைப்புரியாய்” என்றாற்போலக்கொள்க. அஞ்ச அக்கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை—பஞ்சாக்கரத்தின் அரியபொருளை. நெஞ்சக்கருத்தின் நிலை அறிவித்து — மனத்தில் நிலையாகத் தெளிவுபெறச்செய்து. தத்துவ நிலையை தந்து— உண்மை நிலையாகிய சிவபோகத்தை நுகரச்செய்து. எனை ஆண்ட — என்னை அடிமையாகக்கொண்டு ஆட்கொண்டருளிய. வித்தக—மேம்பாட்டையுடையவரே. விநாயகமேலான பொருள் யாதும் இல்லாது விளங்கும் தலைவரே. விரைக்கழலையணிந்த திருவடிகளே. சரண் — அடியேங்களுக்குப் புகலிடமாம். (எ—று.)

விநாயகரகவல் பதவுறையுடன் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர் சிரஸ், தமிழ்கோணம்

